БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Канцеларија Бања Лука

ПРИМЉЕНО:			02-11-2020
		Редни број	Број прилога
05-02-13-1-	105-1		19

Broj: S1 3 U 031220 19 U
Sarajevo, 28.10.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „MIPEX-AUTO RS" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, ulica Miloša Crnjanskog 55, protiv rješenja broj: UN2-02-07-1-671-9/18 od 18.10.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 28.10.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem u stavu 1. usvojena je žaba tužitelja izjavljena protiv Odluke o poništenju postupka, ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje ZP Rudnik i Termoelektrana Ugljevik a.d. Ugljevik broj 23921/18 od 31.08.2018. godine i poništena ista odluka od 31.08.2018. godine. Stavom 3. istog rješenja, odobren je povrat uplaćenih sredstava na ime naknade pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 3.500,00 KM. Stavom 4., uvažen je zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 525,00 KM sa PDV-om dok je u preostalom dijelu zahtjev, kao neosnovan, odbijen. Stavom 5. pobijanog rješenja, obavezan je ugovorni organ da nadoknadi troškove postupka iz tačke 4. u roku od 15 dana od dana konačnosti rješenja.

Protiv konačnog rješenja, odnosno stava 4. (četiri), kojim je odlučeno o troškovima postupka, tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga što smatra, da je u pobijanom rješenju pogrešno primjenjen materijalni propis. Tužitelj navodi, da je u konkretnom slučaju tuženi, kod obračuna troškova zastupanja, pogrešno primijenio odredbu člana 3. Advokatske Tarife RS, cijeneći da je u ovom slučaju trebao primijeniti tarfini broj 2. Advokatske tarife RS a ne tarifni broj 3. Tužbom ukazuje, da je predmetni postupak javne nabavke procjenjiv i da u smislu odredbi člana 15., 64. i 65. Zakona o javnim nabavkama BiH isti sadrži procjenjenu vrijednost što je jasno i s obzirom da se plaća naknada na žalbu u iznosu od 500,00 do 10.000,00 KM. Osim toga, trebalo je primijeniti i Tarfini broj 11. Advokatske tarife RS, kojim je data mogućnost povećanja

nagrade do 100% gdje je potrebno specijalističko znanje. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da Sud, nakon provedenog postupka donese presudu, kojom će da uvažiti njegovu tužbu, poništiti osporeno rješenje i predmet vrati tuženoj na ponovno odlučivanje kao i da mu tužena nadoknadi troškove postupka u skladu sa članom 3. i 11. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u iznosu od 978,50 KM, kao i troškove sudske takse u iznosu od 100,00 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je sudu dostavio izjašnjenje da je već izvršio uplatu troškova tužitelju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Iz stanja spisa proizilazi, da je osporenim rješenjem uvažena žaba tužitelja i poništena Odluka o poništenju postupka javne nabavke ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje ZP Rudnik i Termoelektrana Ugljevik a.d. Ugljevik. Pobijanim rješenjem, odnosno stavom 4. istog, uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 525,00 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen. Stavom 5., obavezan je ugovorni organ da nadoknadi troškove postupka iz tačke 4. u roku od 15 dana od dana konačnosti rješenja. Tuženi je donio odluku kao u stavu 4. (četiri) u skladu sa advokatskom tarifom broj 3, odnosno 150 bodova, uvećanio za 50% odnosno 75 bodova te prema broju 12 uvećano za 25% odnosno 37,5 bodova, što ukupno iznosi 262,5 bodova odnosno 525,00 KM, a da bi obračunao PDV, morao je priložiti dokument da je u sistemu PDV-a.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava.

Pitanje naknade troškova upravnog postupka uređeno je odredbama članova od 105. do 108. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Troškove za zastupanje stranke od strane advokata posebno uređuju Advokatske tarife RS i FBiH. U konkretnom slučaju, nije sporno da tužitelju pripada pravo na troškove, jer je uspio u sporu, upravo zbog njegove žalbe je odluka ugovornog organa poništena, ali je sporna njihova visina.

Naime, u skladu s brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno je da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu u upravnom postupku, advokatu pripada nagrada od 150 bodova, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Posljedično prednjem, nije osnovan prigovor iz tužbe, da nije jasno na osnovu čega je tuženi primijenio tarifni broj kao da se radi o neprocjenjivim predmetima, obzriom da je konkretna predmetna javna nabavka procijenjena. S tim u vezi, stav da su predmetni postupci javnih nabavki neprocjenjivi je zazelo Apelaciono upravno vijeće ovog suda u svojoj presudi broj: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018. godine. U toj presudi, sud je naveo i da je, u konkretnom slučaju, riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke.

Stoga, nije ni sporno da je konkretan predmet nabavke procjenjiv ali u smislu odredbe člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BIH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ne može se tumačiti da je postupak procjenjiv u svakoj fazi, obzirom da se naknada za pokretanja žalbenog postupka, u smislu navedenih zakonskih odredbi, ne može primijeniti na troškove postupka koji su regulisani posebnim zakonskim propisima.

Slijedom prednjih utvrđenja, jasno je da pobijana odluka sadrži valjane razloge svoje odluke, odnosno obrazloženje u dijelu koji se odnosi na troškove, a jedini prigovor tužitelja, da je u konkretnom postupku trebalo primijeniti tarifni broj kao da se radi o procjenjivim predmetima, nije osnovan. Osim toga, nije osnovan ni prigovor tužitelja da je trebalo primijeniti tarifni broj 11. odnosno nagradu od 100% po osnovu zahtjeva određenog predmeta za posebno, stručno i specijalističko znanje, obzirom da je tužitelj za navedeno bio dužan detaljno obrazložiti u postavljenom troškovniku.

Zbog navedenog, sud je tužbu odbio i ocijenio da obrazloženje osporenog rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. tog zakona i to: razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Primjenom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), ovaj sud je donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

